

faae udbredt Smitte fra Meierierne. Det er fuldstændigt i sin Orden. Det er Noget, ethvert Menneske strax ser, at hvor der fra mange forskjellige Egne bliver samlet Mælk sammen, tildels fra hyge Køer, eller fra Køer, som man ikke er fuldt sikker paa ere aldeles sunde — en Ko kan jo godt være saaledes angreben, at det ikke kan ses, at den lider af en vis Sygdom, og dog kan den være angreben — der kan det ikke undgaa, at der ikke til Meieriet kommer en Del Mælk, som ikke er aldeles sund. Naar saa den Mælk gaar ud til forskjellige Eendomme og kommer til Kalve og Smaagrise, kan man jo ikke være sikker paa, at der ikke ad den Vej kan udbredes Sygdomme, som ellers ikke vilde være komne i Besætningen, eller hvad værre er, de kunne ad denne Vej finde Indpas i Husene. Da jeg anser det for en lidet generende Bestemmelse for Andels- og Fællesmeierierne, om de skulde opvarme til en vis Grad den Mælk, de bringe tilbage til Leverandørerne, og det efter min Mening vilde være en overordentlig betryggende Foranstaltning, om det blev gjort, vil jeg tillade mig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, om det ikke var betimeligt at optage en saadan Bestemmelse i Loven og at henstille, om Udvalget ikke til Sdie Behandling kunde fremkomme med Forslag i den Retning. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Budme: Det nærværende Lovforslag deler sig jo i tre Dele. Den første Del omhandler det Forhold, hvorledes vore Meierier bør indrettes med Hensyn til Afløb, dernæst indeholder det Bestemmelser om, hvorledes man skal indrette sit Meieri for at lave godt Smør, og endelig Bestemmelser om Handelen med Mælk og Meieriprodukter. Den anden Del, som jeg nævnde, hvorledes man bør indrette sit Meieri paa den hensigtsmæssigste Maade, har heldigvis baade Flerparten og Mindretallet været enige om at flette. Der bliver altsaa kun Spørgsmaal om Afløbet for Meierierne, og om Handelen med Meieriprodukter tilbage. Med Hensyn til Afløbet skal jeg ikke negte, at det forekommer mig, at begge Tallene, baade Flerparten og Mindretallet, have været uheldige med Affattelsen af deres Forslag. De have det tilfælles, at de ville give en Lov om

Afløbet fra Meierierne. Men man maa dog her virkelig spørge: Hvorfor skulle netop Meierierne undertastes saadanne Lovbestemmelser, paa samme Tid, som man rundt omkring har Lov til at forpøste Lufsten og Grøfter og Damme med Afløb fra alle mulige andre Ting? Hvorfor skal der saa ikke ogsaa gives Lov for Garverierne og enhver anden Fabrikationsanstalt? Skulle vi ikke have en Lov for enhver enkelt af disse Industrier ogsaa? Naar vi skulle tage fat paa dette Spørgsmaal om, hvorledes Afløbet skal ordnes for de Industrier, som kunne bevirke ilde Dunster og maaste Sygdomme, hvorfor da ikke tage det Hele under Et, i Stedet for særlig at tage Meierierne for? Eller hvis der eksisterer Love, hvorefter man allerede nu kan møde Sligt, hvorfor skulle vi da have en sær Lov for Meierierne? Saa behøve vi der ikke. Jeg skal ikke negte, at af de tre Affattelser, som i saa Henseende have eksisteret, den hvidtægede Ministers, Flerpartens og Mindretallets, vil jeg absolut foretrække Ministerens Affattelse af Loven, som den findes i § 2. Den er simpel og klar; det er hentlagt under tre Mænd af Sogneraadet at have Tilsyn med det. Derimod har Flerparten indsat temmelig lange Bestemmelser, og Mindretallet i lige Maade. Naar vi endelig skulle have en Lov om dette Spørgsmaal om Afløbet fra Meierier, vil jeg ubetinget foretrække Ministerens Affattelse. Med Hensyn til Mindretallets Forslag, og for Resten i det Hele taget med Hensyn til Forslaget, forsaavidt det vedrører Afløbet, maa man virkelig tilsidst spørge, om i det Hele taget Jordbrugerne tør være paa Landet. Vi have nu efterhaanden i forrige og denne Samling haft en Masse Love, der allesammen gaa ud paa, udelukkende at lægge Hindringer i Veien for deres Virksomhed, og hvis man, trods det, vil blive ved at bo der, vil man komme til at betale bethdelige Bøder i Form af forskellige Baalæg. Der er en Bestemmelse f. Ex. i Mindretallets Affattelse, der siger: „Afløbet fra Meieriet, eller det dermed i Forbindelse staaende Svinehold, maa ikke forulempe Omboende eller Besøgende“. Nu gad jeg virkelig vidst, om der findes en eneste Gaard paa Landet ligesaa Herremandens til Husmandens, forsaavidt de have Meieri, stort eller lille, hvor de ikke have Afløb fra deres